

Spelmansstenen invigd i Högbo Högtidsdag för folkmusiken

Bygdespelmän och folkdansare i sina vackra dräkter dominerade landskapsbilden i Högbo på söndagen i långt högre grad än som brukar vara fallet t.ex. på midsommaren. Anledningen var att Gästriklands spelmansförbunds minnessten över spelmanstraditionen inom landskapet avtäcktes i närvaro av spelmän och folkdansare från när och fjärran och för övrigt även av talrika intresserade.

Spelmansstenen i Högbo har redan hunnit bli mycket omtalad. Ryktet om hur man velat hedra äldre tiders folkmusik och de gamla spelmännen har spritt sig vida kring. Vid den högtidliga invigningen uttalades också det önskemålet att exemplet måtte vinna efterföljd på de många platser i vårt land där spelmanstraditionen är rik och stark.

Högtidligheten började redan på söndagsförmiddagen med högmässan i Högbo kyrka. Denna var rikt smyckad med löv och vilda blommor och framme i koret inledde bygdens egna spelmän, Högbo spelmän med att spela en kyrklig visa från Ovansjö i ett vackert arrangemang av Elon Dahlman från Valbo. Efter gudstjänsten, där komminister Erik Krimegård predikade, spelades en Leksandsvisa i arrangemang av Lillebror Söderlind. Med spelmännen i täten lämnade menigheten kyrkan och tågade mot kyrkkaffet i Högbo Qvarn till tonerna av en gånglåt från Hedesunda, upptecknad av riksspelman Bengt Asbrink i Sandviken.

Invigning av minnesstenen

Någon timme senare var man redo inviga Spelmansstenen, som fått en mycket fin placering på tunet ovanför Högbo Qvarn. Man samlades medan spelmännen spelade Trollens brudmarsch av hälsingespelmannen Pelle Schenell. I sitt hälsningstal betonade Gästriklands spelmansförbunds ordförande Olof Pettersson att spelmanstraditionen i landskapet är ik och månghundraårig. Det har samlats, nedtecknats och arkiverats inte mindre än 600 låtar under de 20 år som förflutit sedan Gästriklands spelmansförbund bildades. Denna oskattbara gåva till eftervärlden hade nu förbundet velat hugfästa genom att resa minnesstenen.

Sveriges spelmansförbunds ordförande Knis Karl Aronsson konstaterade i sitt högtidstal att folkmusiken är vår nations stämma i världens orkester. Men det krävs energi och tålamod hos den ovane lyssnaren att lära sig förstå och uppskatta denna musik och dess egenart. Men sedan öppnar den en värld av skönhet.

Knis Karl Aronsson bjöd så tackselset falla och samtliga kunde läsa den text sam spelmannen, skalden och konstnären Erik Skoog i Arunda skrivit: "Folklåten skall leva hos dem som i de gamles spår tolkar kärleken till hembygden. Gästriklands spelmansförbund reste ste-

Ett bestående minne över Gästriklands spelmän avtäcktes på söndagen i Högbo — samtidigt som folkmusiken fick sin hyllning. Framför stenen gav bl. a. några uppländska spelmän prov på sin färdighet.

nen vid dess 20-årsjubileum 1963." Det följde förstås en hel del folkmusik på högtidstalet — Gästriklands spelmän fick bl.a. hjälp av uppländska spelmän, som svarade för ett uppskattat inslag. Knis Karl Aronsson uppträdde även som spelman och utförde tillsammans med likaså välkände spelmannen och musikläraren Anders Sparf några

låtar på fiol men spelade även bockhorn. Folkdansarna uppträdde så på ången och till sist delade spelmansförbundets Olof Pettersson ut förtjänsttecknet i guld till fyra förtjänsta Bpelmän, Arne Janss Eriksson och Bengt Åsbrink från Sandviken, Gunnar Högblom från Torsåker och Erik Hartwig från Arunda.

gli-
den

rps-
slu-
itod
ldå
tlä-
un;¹
tio-
lor.
>ör-
fio-
ans
isse
ade
he-
lett
var
och